

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614293072.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Ved Bordet sad Adalbert imellem Emilie og Leontine. Da denne Sidste kun lidet indlod sig med ham, henvendte han sig som oftest til Emilie, som han fandt særdeles elskværdig. Hun udspurgte ham om hans Reise, om de Steder, han havde seet, om de berømte og fornemme Mænd, han havde besøgt, og om de selskabelige Forhold, hvori han havde levet. »Hvorledes vil De nu,« sagde hun endelig, »efter at have seet saamange mærkværdige Gienstande, finde Dem i vore vilde Skove og eensomme Sletter?« - »Hverken Englands travle Flid, eller Frankerigs glimrende Overflade kunne nogensinde fortrænge af min Siæl Billederne af disse Skove og disse Sletter, som hundrede Floder giennemstrømme, og hvor hver Steen minder om forsvundne Tider,« svarede Adalbert. »Det var en stor Ære for vore fattige Landsbyer, hvis de virkelig kunde erstatte Dem det rige London og det glimrende Paris,« svarede Emilie smilende. I samme Øieblik saae Leontine venlig paa ham, og han studsede ved at betragte hendes Aasyn, der forekom ham ligesaa oplivet, som et dejligt Landskab, der hidtil syntes koldt og dunkelt, men der nu pludselig belyses af Morgensolen. »Fandt De ikke Deres Hiem meget forandret?« spurgte hun. - »Tilvisse! min Fader har været virksom i min Fraværelse, flere Skove ere omhuggede og mange Søer udtørrede, det ny Slot er desuden fuldendt, og det gamle er endnu nærmere ved sin Undergang, end det var, da jeg reiste.«